

DECIZIE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de Ghețiu Radu, în cauza privind derularea procesului de insolvență a Societății cu Răspundere Limitată „Sogo”,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care a fost respinsă contestația,

CONSTATĂ:

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015, a fost admisă cererea introductivă depusă de creditorul ÎS „Moldresure”, a fost constatată insolvența și s-a intentat procesul de insolvență față de SRL „Sogo”, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvenței, Borta Vadim, deținător al autorizației nr. 85 din 14.01.2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016, a fost admisă cererea de demisie a lui Borta Vadim din funcție, fiind desemnat în calitate de lichidator al SRL „Sogo” în procedura falimentului, Ceavdar Mihail.

La 20.10.2016, după expirarea termenului de depunere a cererii de admitere a creanțelor indicat în hotărârea de intentare a insolvenței, Ghețiu Radu a înaintat cerere de validare a creanței și repunerea în termen a acesteia.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, a fost repusă în termen cererea de admitere a creanței în sumă de 260 000 lei, înaintată de Ghețiu Radu, fiind numită o ședință specială de validare a creanței, pentru data de 16.11.2016, fiind obligat lichidatorul SRL „Sogo” să depună în instanța de insolvență tabelul definitiv al creanțelor.

În termenul prevăzut de instanță, lichidatorul a depus în adresa acesteia tabelul definitiv în privința creanțelor lui Ghețiu Radu, în care nu a admis această creanță spre validare.

La 11.11.2016, creditorul Ghețiu Radu a înaintat contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor în partea neadmiterii spre validare a creanțelor sale în sumă de 353 903,84 lei.

În motivarea contestației sale creditorul menționează că prin întocmirea recipisei din 28.02.2014, se confirmă faptul încheierii contractului de împrumut și nemijlocit împrumutarea sumei în mărime de 260 000 lei. Termenul de restituire a sumei împrumutate a fost până la expirarea datei de 28.02.2015. Astfel, dat fiind faptul că termenul de executare a obligației este prevăzut în recipisă, nu este nevoie de a soma adițional debitorul.

A menționat că potrivit art. 585, 619 și 871 CC, dobânda de întârziere pentru perioada 28.02.2015-13.10.2016 constituie 103 903,84 lei.

Consideră că lichidatorul neîntemeiat nu a admis creanța creditorului în

tabelul definitiv, or, debitorul avea în calitate de administrator a insolvenței pe Borta Vadim, care la momentul necesar de identificare a tuturor creditorilor, nu l-a identificat pe Ghețiu Radu, cu toate că administratorul debitorului Stolarencu Boris, a împrumutat suma de bani pentru persoana SRL „Sogo”.

Menționează că creditorul nu are vinovăție în faptul că respectiva recipisă nu figura la bilanțul contabil al debitorului. Mai mult, creditorul nici nu dispune de careva părghii de a influența luarea la bilanț a unei datorii, în cadrul SRL „Sogo”.

Relevă faptul că din condițiile prezentate mai sus, reiese faptul că Stolarencu Boris este acea persoană care urma să i-a la bilanțul debitorului creanța cerută de a fi validată. Din aceste considerente, menționează că ar fi o inechitate ca creditorul să răspundă pentru inacțiunile administratorului debitorului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, a fost respinsă contestația lui Ghețiu Radu împotriva tabelului definitiv al creanțelor în partea neadmiterii spre validare a creanței în suma de 353 903,84 lei, fiindu-i explicat lui Ghețiu Radu dreptul de a intenta proces separat privind confirmarea creanței.

În motivarea încheierii, instanța de insolvență a invocat prevederile art. 140 alin. (3), 141 alin. (3), 144 alin. (1) și (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, menționând că creanța litigioasă nu poate fi considerată certă, lichidă și exigibilă, iar confirmarea creanței potențialului creditor urmează a fi examinată în cadrul unui proces separat, deoarece este o situație litigioasă.

Considerând ilegală încheierea instanței de insolvență, la 22.12.2016, Ghețiu Radu a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 și emiterea unei noi încheieri de admitere a contestației și validarea creanței în mărime de 353 903,84 lei.

În motivarea recursului, recurentul a invocat, prin prisma art. 144 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, că instanța de insolvență urma să admită contestația creditorului.

La fel, susține că prin prisma art. 141 al Legii insolvenței, existența unui litigiu de drept se constată de instanța de insolvență în fiecare caz aparte, ținând cont de faptul că însuși examinarea contestației presupune în sine un litigiu de drept și care este definitivat prin admiterea sau respingerea contestației.

Indică că încheierea contestată nu are la baza sa probe concludente și utile prezentate de recurent cu privire la admiterea creanței, însă conține alegații declarative a celorlalți participanți neprobate.

A mai menționat că circumstanțele importante pentru soluționarea contestației nu au fost constatate și elucidate pe deplin, or, debitorul își avea activitatea de producere în raionul Șoldănești, unde putea să se afle o parte din contabilitate, iar lichidatorul a declarat în ședința instanței de insolvență că a preluat doar o parte din contabilitatea debitorului din Chișinău.

La 07.02.2017, lichidatorul SRL „Sogo”, Ceavdar Mihail, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, prin care și-a manifestat dezacordul cu argumentele acestuia și a solicitat respingerea lui.

La 21.02.2017, reprezentantul debitorului SRL „Sogo”, Stolarencu Efrosinia, reprezentată de avocatul Olga Stoianova, a prezentat referință pe marginea recursului declarat de Ghețiu Radu, prin care și-a manifestat dezacordul cu

argumentele acestuia și a solicitat respingerea lui cu menținerea încheierii contestate.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Însă, deși CPC prevede un termen de 3 luni pentru examinarea recursului împotriva încheierii, urmează a fi aplicate prevederile art. 8 alin.(3) din Legea insolvențabilității, recursul examinându-se în termen de 60 de zile (2 luni) de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii recurate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural și material și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor ce vizează creanțele contestate – motiv pentru care de către Colegiu este considerată legală și întemeiată.

Din materialele cauzei rezultă că recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvențabilitate prin care a fost respinsă contestația sa.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este ilegală, pornind de la următoarele.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvențabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvențabilității.

Reglementări similare conțin și prevederile art. 1 alin. (4) al Legii insolvențabilității nr. 149 din 29.06.2012, potrivit cărora procesul de insolvențabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

După cum rezultă din materialele cauzei, la 20.10.2016, Ghețiu Radu a înaintat cerere de validare a creanțelor în mărime de 353903,84 lei, iar administratorul insolvențabilității nu a inclus-o în tabelul definitiv al creanțelor.

Potrivit art. 140 alin. (1) al Legii insolvențabilității nr. 149 din 29.06.2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvențabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

(3) Cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu.

În conformitate cu prevederile art. 141 alin. (1) al aceleiași legi, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art.19.

(2) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții.

(3) La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Potrivit art. 142 alin. (1) al Legii insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolabilității, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale.

(4) Administratorul insolabilității/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolabilitate și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

Potrivit art. 143 alin. (4) al Legii insolabilității, după intentarea procedurii de insolabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolabilității/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolabilității/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolabilitate la ședința de validare a creditorilor.

(5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolabilitate a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate.

(7) În urma verificării tabelului de creanțe definitiv și a materialelor din dosar, cu audierea administratorului/lichidatorului, judecătorul instanței de insolabilitate va valida creanțele incluse în tabel și necontestate de creditori semnând în rubrica "Validat" în dreptul fiecărei creanțe trecute în tabel de administrator/lichidator. În cazul depunerii contestațiilor, judecătorul va semna în rubrica "Contestat" în dreptul creanței contestate și va consemna personal cu cifre în rubrica "Creanțe cu titlu provizoriu" suma creanței pe care o admite cu titlu provizoriu pe perioada examinării contestației. Judecătorul va menționa în tabel și persoana care a depus contestația. Mențiunile respective vor fi trecute pe cambii și pe alte titluri de creanțe.

Astfel, analizând circumstanțele speței prin prisma normelor legale ce reglementează întocmirea tabelului definitiv al creanțelor și înaintarea lui instanței de insolabilitate pentru validare, Colegiul conchide că, lichidatorul a respectat această procedură.

Potrivit art. 144 alin. (1) al Legii insolabilității, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolabilității/lichidator în tabelul definitiv.

(2) Contestațiile se depun în scris la instanța de judecată care examinează cazul de insolabilitate cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței fixate pentru examinarea valabilității creanțelor incluse în tabelul definitiv. Contestațiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive și se restituie fără a fi examinate.

(3) Instanța de insolvență soluționează contestațiile în ședință de validare sau în cadrul unei alte ședințe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvenței/lichidatorului și a oricărei alte părți interesate, după caz.

(4) Dacă la examinarea contestației se constată existența unui litigiu de drept, instanța de insolvență admite contestația printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanță nu a fost validată. În acest caz, creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte. Creanțele față de care au fost admise contestațiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuție intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condițiile stabilite la art.152.

(6) Dacă o creanță este contestată de unul dintre creditori, creditorul a cărui creanță se contestă poate aduce dovezi și își poate exercita alte drepturi pentru a contracara contestațiile. Dacă creanța este întemeiată pe un titlu executoriu sau pe o hotărâre judecătorească, sau pe o hotărâre arbitrală definitivă, sarcina probei contrare aparține contestatarilor.

(9) Instanța de insolvență soluționează contestația prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestația este admisă sau respinsă cu validarea creanței este executorie pentru administratorul insolvenței/lichidator și pentru toți creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca ședință specială de validare.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, Colegiul conchide că instanța de insolvență corect a stabilit existența unui litigiu de drept, deoarece corectitudinea creanței, urmează să fie stabilite într-un proces separat, aceasta nefiind certă, lichidă și exigibilă.

Or, din circumstanțele stabilite de instanța de insolvență în cadrul examinării contestației lui Ghețiu Radu, se desprinde faptul că atât veridicitatea recipisei plasate la baza cererii de validare a creanței, cât și existența creanței la general, ridică semne de întrebare, care pot fi înlăturate doar în cadrul examinării acestui litigiu într-un proces separat, deoarece sunt necesare confirmarea celor invocate prin anumite mijloace de probațiune, care nu-i sunt operabile instanței de insolvență.

Mai mult, chiar și din cererea de recurs rezultă că recurentul se bazează pe aceleași împrejurări invocate anterior (existența creanței în baza recipisei prezentate), pe care însă le interpretează în favoarea sa, considerându-le din start probate și lipsite de orice dubiu, iar afirmațiile intimaților le califică neprobate.

Însă, instanța de recurs conchide că tocmai din aceste considerente, întru evitarea suspiciunilor vis-a-vis de toate aceste circumstanțe, se impune examinarea într-un proces separat a chestiunii existenței datoriei debitorului față de recurent, fapt corect stabilit și de către instanța de insolvență prin constatarea existenței unui litigiu de drept.

În acest sens, Colegiul conchide că instanța de insolvență corect a aplicat cadrul legal incident situației litigioase, în speță a prevederilor art. 144 alin. (4), deși în dispozitivul încheierii a indicat că contestația se respinge, ceea ce este echivalent cu dispozițiile normei de drept evocate, care prescrie admiterea

conestației și radierea ei din tabel, or, contestația fiind respinsă, oricum creanța litigioasă nu este acceptată de administrator.

În această ordine de idei, Colegiul consideră că această eroare poate fi corectată de instanța de insolvență și nu constituie temei de casare a încheierii.

Mai mult ca atât, aplicând prevederile legale menționate, instanța a explicat dreptul creditorului de a intenta un proces separat.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată netemeinicia motivelor invocate de către recurent în cererea de recurs.

Ținând cont de cele expuse și conducându-se de prevederile art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat Ghețiu Radu.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, în cauza privind derularea procesului de insolvență a Societății cu Răspundere Limitată „Sogo”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea